

však podle předpisů železničních (viz čl. 43 služ. předpisu čís. XII. o mimotarifních slevách jízdného na čsl. stát. drahách, platného od 1. ledna 1924, srovnej též § 5 č. 14 a § 6 č. 24 organizačního statutu pro státní správu železniční z 19. ledna 1896 č. 16. ř. z.) jedině úřadům železničním, v nejvyšší stolici min. žel. — Jedině výrok těchto železn. úřadů o přiznání výhody st-lem požadované mohl by tedy míti povahu autoritativního »rozhodnutí« ve smyslu § 2 zák. o ss. Povahu takovou však nemá nař. výměr žal. úřadu, tedy úřadu školského, který ve smyslu »Předpisu o sepisování a vydávání průkazek na zlevněnou jízdu po železnici pro státní zaměstnance, voj. a četn. gážisty čsl. republiky v činné službě a ve výslužbě« z 1. ledna 1921 č. 32.452/III 3 ex 1920 min. žel., článek V. příloha B, je toliko oprávněn »vydávati průkazky na zlevněnou jízdu,« tedy opatřovati formálně a manipulativně vydávání těchto průkazek, který však o povolení nebo nepovolení oné výhody nemůže »rozhodovati« ani přímo ani jménem úřadů železničních, kteréžto poslední úřady nemohou svoji úřední kompetenci k tomuto rozhodování na jiné úřady přenášeti.

Jestliže tedy žal. úřad nař. výnosem odepřel st-li vydati průkazku na vyšší třídu železniční, odepřel tím toliko vykonati onu svoji shora zmíněnou formální a manipulativní činnost při vydávání železn. průkazek, nerozhodoval však, a dle toho, co shora řečeno, ani nemohl »rozhodovati« autoritativně o případném, st-lem tvrzeném nároku jeho na vydání průkazky pro vyšší třídu. Nař. výnos nemá proto vůbec povahy rozhodnutí nebo opatření správního úřadu po rozumu § 2. zák. o ss; bylo tedy stížnost, jelikož tu není způsobilého předmětu stížnosti, odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 7393.

Bytová péče: Do jaké míry jsou letní byty vyňaty z nuceného pronajmutí podle § 2, odst. 1. zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23?

(Nález ze dne 4. července 1928 č. 18.973.)

Prejudikatura: Boh. A 3935/24.

Věc: Ferdinand Sch. v M. proti zemské správě politické v Brně o příkaz k pronájmu bytu.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 9. června 1927 uložila městská rada v Uh. Hradišti st-li jako vlastníku domu čp. . . na základě § 2. odst. 1 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23, aby neobydlený a nepronajatý byt v domě tom o kuchyni a dvou pokojích do 14 dnů po pravoplatnosti výměru toho pronajal, jinak určí nájemníka do 8 dnů magistrát. —

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp v Brně odvolání, ježto podmínky § 2. cit. zák. jsou splněny. — — —

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto:

Podle § 2, odst. 1 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 jest vlastník domu povinen, nepronajaté a neobydlené místnosti, které se hodí k obý-

vání, k vyzvání okresní správy politické pronajmouti za byt do 14 dnů po pravoplatnosti výměru, jinak určí nájemníka osp do 8 dnů.

Zákon předpokládá, že jde o místnosti jednak nepronajaté, jednak neobydlené, které se k obývání hodí. Jen ohledně takových místností, které nejsou ani obývány ani pronajaty, lze dáti vlastníku domu příkaz dle § 2, odst. 1 cit. zák. Ale i když jsou tyto předpoklady splněny, nelze podle odst. 4 § 2 dáti příkaz k pronajmutí stran místností, kterých vlastník domu potřebuje nutně pro sebe nebo pro své zaměstnance, a stran bytů, určených k občasnému užívání, jako byty, pronajímané pravidelně lázeňským hostům v místech lázeňských, byty sezonních dělníků a tak zv. letní byty. — — — —

St-l namítal již v odvolání, že sporného bytu používá každoročně pro sebe a rodinu jako letního bytu. Žal. úřad vychází, jak ze znění nař. rozhodnutí patrně, sám z předpokladu, že jde o letní byty, potvrzuje však přes to příkaz k pronajetí bytu a to proto, že dle jeho názoru k letnímu pobytu pro dvoučlennou rodinu není nutně potřebí bytu dvou-pokojového, a pak proto, že i kdyby st-l bytu potřeboval pro sebe, může přece byt dáti do pronájmu a vymítni si jeho užívání jako letního bytu. — Oba tyto důvody odporují zákonu.

Zákon č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 vylučuje z příkazu dle odst. 1 § 2 letní byty vůbec bez veškerého omezení a není věci úřadu, aby posuzoval, zda vlastník domu, jenž vlastní disposicí určil určité místnosti za letní byt (srovn. nář. Boh. A 3935/24), takového letního bytu vůbec, po případě v tom rozsahu potřebuje čili nic. Poněvadž pak zákon vylučuje letní byty vůbec beze všeho omezení časového, a nikoliv jen na dobu, kdy se jich obvykle jako letních bytů užívá, nelze pronajetí jich příkazovati ani na část roku, kdy se jich pravděpodobně nebude užívat.

Jest tedy v rozporu se zákonem názor žal. úřadu, že majetník domu jest na základě § 2 cit. zák. povinen pronajmouti letní byt, když ho vzhledem počtu členů své domácnosti a rozsahu letního bytu po názoru úřadu pro sebe a rodinu nutně nepotřebuje, pokud se týče, že je povinen jej pronajmouti aspoň na dobu, po kterou letního bytu sám nepoužívá.

Č. 7394.

Zajištění bytu: * Byt, obývaný 19. srpna 1922 státním zaměstnancem, pozbývá povahu bytu, způsobilého k zajištění dle § 13 zák. č. 225/1922 ve znění zák. č. 87/1923, jestliže po 19. srpnu 1922 se uprázdnil způsobem, zajištění vylučujícím, nebo jestliže úřad, ač mohl, bytu toho nezajistil nebo od zajištění upustil.

(Nález ze dne 4. července 1928 č. 18.975).

Prejudikatura: Boh. A 6347/27 a 7246/28.

Věc: Ella W. v P. (adv. Dr. Jos. Steiner z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.